

ZAOLZIE OD KUCHNI

Dziś gotuje:

Marian Kuś

Tiramisu - włoskie ciastko

Strona 3

Milionerzy

braw

Jubileusz 50-lecia

ZPIT «Śląsk»

Strona 6

PIEKŁO ARTYSTY

Bieg przez Pragę

JEMIOŁA

DODATEK LITERACKO-ARTYSTYCZNY

Strona 5

PIŁKARSKI

serwis »GL«

Futbol Trzyniec odrabia straty

Strona 8

POD ZNAKIEM SPOTKAŃ, WYSTAW I... PORZĄDKÓW

Ziemia w roli głównej

REGION (wak) - Pod hasłem „Alternatywne źródło energii, światła i ruchu“ obchodzony jest dziś na całym świecie, w tym również w Republice Czeskiej - Dzień Ziemi. W ramach obchodów w wielu miastach i gminach organizowane są koncerty, konkursy, wystawy, a także spotkania z działaczami ekologicznych organizacji pozarządowych. Te ostatnie mają uczulić społeczeństwo na najaktualniejsze problemy rozwoju cywilizacji.

Spotkania z ekologami, pracownikami wydziałów ds. środowiska naturalnego przy urzędach i magistratach miast, a także działaczami Stowarzyszenia Obywatelskiego „Vita” odbędą się np. w Trzyniecu (22. 4. w godz. od 10 do 16 przed DK „Triznia”), w Ostrawie (22. 4. w godz. od 10 do 18 na rynku im. Masaryka) oraz w Karwinie (25 bm. w godz. od 12 do 18 w parku im. B. Němcovej).

Dniu Ziemi towarzyszą imprezy kulturalne i sportowe. I tak np. w Karwinie otwarte zostaną dwie wystawy - fotografii Radima Gabryša pt. „Przyroda kontra ekologia” (Galeria „Zdrowego Misata”, foyer UŠ) oraz rysunków „Dzieci i przyroda” (Ognisko Młodych Przyrodników). „Bieg po zdrowie” organizuje Fundacja „Zdrowe Miasto” (27. 4.), a Dni Otwartych Drzwi - Ognisko Młodych Przyrodników w Karwinie-Raju (26-27. 4.). Orłowski Ośrodek Wolnego Czasu zorganizował konkurs pt. „Czarująca przemiana”, w którym dzieci prezentują m.in. wyroby z plastikowych butelek i papieru.

Do obchodów Dnia Ziemi włączyły się również niektóre polskie szkoły podstawowe. I tak na przykład uczniowie błędowickiej PSP zczyścić będą potok Czarna Kepa (pod dworcem autobusowym), a fryzjackiej - porządkować Park im. Smetany. Jak powiedziała redakcji „GL” Janina Fierla, dyrektorka tej ostatniej, a zarazem jednej z dwóch na terenie Karwiny Zdrowych Szkół, o ekologii

i czystej planecie myślą dziewczęta i chłopcy nie tylko w tym jedynym dniu. Od kilku lat zajmują się bowiem segregacją śmieci - w klasach wrzucają je do specjalnych pojemników, zaś plastikowe butelki do kontenera przed szkołą; co roku zbierają ich ok. 30 tysięcy!

Młodzież orłowski-lutyńskiej podstawówki włączyła się w tym roku do ogólnokrajowej akcji pn. „Orłowa dla ostrawskiego ZOO” polegającej na zbieraniu 6-9 klas PSP a w piątek 25 bm. wezmą udział w nawlekaniu plastikowych butelek na sznurki, czyli sporządzaniu najdłuższego „plastikowego węża”. W zabawie bierze w tym roku udział pięć miast okręgu morawsko-śląskiego (poza Trzyniecem są to Ostrawa, Cz. Cieszyń, Hawierzów, Hluczyń), a rekord wpisany zostanie do Księgi Guinnessa.

Przypominamy, iż idea Dnia Zi-

mi zrodziła się w Stanach Zjednoczonych - obchodzone go tam po raz pierwszy 22 kwietnia 1970 r. Szybko jednak rozprzestrzeniła się na inne kraje i kontynenty. W 1990 r. w obchodach Dnia Ziemi wzięło udział prawie 200 mln osób z 140 krajów. Co roku tematyka obchodów związana jest z innymi problemami ekologicznymi. Obejmowała już m.in. takie zagadnienia, jak czysta woda i energia, ochrona drzew i lasów tropikalnych, czyste powietrze oraz ochrona ptaków.

W Republice Czeskiej Dzień Ziemi organizowany jest od 1991 roku.

PREZYDENT ODWIEDZI NASZ OKRĘG

Spotka się z Polakami

OSTRAWA (mro) - Prezydent RC Václav Klaus wraz z małżonką odwiedzi w dniach 28 i 29 kwietnia okręg morawsko-śląski. „Prezydent odwiedzi Ostrawę, Nowy Jiczyn, Cz. Cieszyń, Trzyniec, Hluczyń oraz Opawę” - poinformowała naszą redakcję rzeczniczka Urzędu Okręgowego Katherini Davasova. W drugim dniu wizyty od godz. 9.30 do 10.30 przewidywane jest także spotkanie z przedstawicielami mniejszości polskiej w Cz. Cieszyń.

GÓRNICZY „VOKD” ZADOMOWILI SIĘ W HISPANII

Tunele ich specjalnością

OSTRAWA (s) - Ekipa górników firmy „VOKD” specjalizujących się w drążeniu podziemnych korytarzy i tuneli, która od roku 1991 pracuje w hiszpańskiej prowincji Asturia w pięciu tamtejszych kopalniach węgla kamiennego, w roku 2002 uzyskała najlepszy wynik. Licząca 112 osób załoga wydrążyła łącznie 5594 metrów chodników.

Niezależnie od tego chodników „VOKD” coraz częściej zapraszają się do współpracy z firmami hiszpańskimi w budowie tuneli drogowych i kolejowych. W roku ubiegłym oddali jeden z ośmiu tuneli, którymi biegnie autostrada Ovie-

do - Mieres, a w tym roku przebijając będą w sąsiedniej Galicji na 620 metrów długą sztolnię w skale wapiennej, którą odprowadzana będzie woda z kopalni węgla brunatnego.

Portfel zamówień wypełniają już także zlecenia na budowę kolejnych tuneli drogowych oraz współudział w realizacji metra w Barcelonie. Zanim się na to, że hiszpańska filia „VOKD”, która od stycznia występuje pod nazwą „Construcción de Minas y de Obras Subterráneas S.A.” (CMOS), za dwa lata znajdzie się w gronie wykonawców tuneli kolejowych dla superszybkiego pociągu AVE, łączącego północ z południem Półwyspu Pireńskiego.

DZWONY Z NIEMIEC DO KOJKOWIC

Przed zawieszeniem remont

TRZYNIEC-KOJKOWICE (db) - Na wysokości 7 m żelaznej dzwonnicy cmentarza w trzynieckiej dzielnicy Kojkowice zawieszono zostaną dwa dzwony. Zadeklarowała o tym na prośbę przedstawicieli miejscowego zboru Śląskiego Kościoła Ewangelickiego A.W. na kwietniowym posiedzeniu rada miejska. Przed tym jednak trzeba zalegalizować samą dzwonnice.

„Dzwonnice wybudowano wprawdzie, jak wynika z informacji mieszkańców Kojkowic, w ramach tzw. „akcji Z”, nie mamy jednak dokumentacji tego obiektu” - wyjaśnia

członek rady Jerzy Mõhwald. „Musimy go zatem najpierw zalegalizować, zapewnić opinii statyka, wykonać niezbędne naprawy i zabezpieczyć dzwony przed kradzieżą”.

W Kojkowicach znajdował się pierwotnie 320-kilogramowy dzwon w wieżyce na miejscowej polskiej szkole. W 1943 r. zabrali go jednak Niemcy okupanci. „Po wojnie katolicki proboszcz z Ropicy podarował nam mały dzwonek, ten jednak skradziono” - mówi inicjator zawieszenia dzwonów Jan Ostruszka. „W końcu po wielu staraniach i korespondencji (w przy-

▲ Na przewróconej plugiem ziemi bociany łatwo znajdują udogodnienia korzystając. Dawnie można było zobaczyć, jak niemal tuż za rolnikiem, który orze końskim zaprzęgiem, kroczy sobie bocian. Czasami się zmieniły, orki końskim zaprzęgiem już prawie nie uświadczyły, ale bociany nie zrezygnowały z wydziobania smakowitych z spalonych gleby - z tą tylko różnicą, że teraz kroczą obok ciągnika... Widać też, że ptaków przybywa. Na polu w Jabłonkowie, gdzie zostało w ubiegły czwartek wykonane nasze zdjęcie, było ich sześć.
Fot. DANUTA BRANNA

CZECZEŃCY UCHODŹCY OPUSZCZAJĄ POLSKĘ

Chcą mieć lepiej

OSTRAWA - Grupa osiemnastu uchodźców z Czeszenn, którzy przebywali w jednym z obozów w Polsce, przekroczyła w sobotę rano granicę polsko-czeską w Cieszynie i poprosiła o udzielenie azylu w Republice Czeskiej - poinformowały władze policyjne.

W minionym tygodniu Polskę opuściła większa grupa uchodźców czeczeńskich. Wyjechali z obozów dla uchodźców, udając się do RC w przekonaniu, że tu łatwiej uzyskają azyl. Czeskim urzędnikom imigracyjnym powiedzieli, że przyczyną ich kroku było również niezadowolenie z warunków bytowych w polskich placówkach.

„W przeszłości takie przypadki zdarzały się niezwykle rzadko. W ciągu tygodnia - bywało - pojawiało się dziesięć osób. Jednak w ciągu ostatnich dni czeczeńskich uchodźców, którzy przychodzą do nas z Polski, wyraźnie przybyło.

O azyl poprosiło już niemal 200 osób, które przeszły z obozów w Polsce. Są przekonane, że u nas mieć będą lepsze warunki i dlatego przerwały postępowanie o uzyskanie statusu uchodźcy w Polsce, podając jako w RC” - powiedział prasie zastępca dyrektora policji imigracyjnej i straży granicznej północnych Moraw, Petr Navrátil.

Wszyscy Czeczeńcy, wśród których były także małe dzieci, opowiedzieli o azylu w RC i przewiezieni zostali do obozu dla uchodźców w Wysznich Lhotach niedaleko Frydku-Mistku. Największa grupa uchodźców z Czeszenn przekroczyła polsko-czeską granicę w piątek. Napływ Czeczeńców rozpoczął się w środę.

Zdaniem Navrátila, RC powinna zaoszczędzić swą politykę imigracyjną, dostosowując własne przepisy do tych, które obowiązują w Unii Europejskiej. „Jeśli uchodźca zwróci się o udzielenie mu azylu w pierwszym bezpiecznym państwie i jego wniosek zostanie odrzucony, wówczas

Ćiąg dalszy na str. 2

POGODA

WTOREK - Pogodnie. W ciągu dnia wzrost zachmurzenia i przelotne opady. Temperatura w dzień 16-20 st., w nocy 7-3 st. C.

ŚRODA - Zachmurzenie umiarkowane, później napływ chmur kłębiastych. Przelotny deszcz i burze. Temp. 14-18 st., nocą 7-3 st. C.

PYTANIE DO...

Josefa Byrtusa,

konsula generalnego RC w Katowicach

■ Jakie będą priorytety pańskiej pracy na stanowisku konsula generalnego?

- Będzie to kontynuacja tego dobrego, co zrobiono, i co zaplanowano po stronie czeskiej i polskiej. Będę dążył do pełnego rozwoju współpracy transgranicznej i przygranicznej z wizją wejścia do Unii Europejskiej, przy czym nacisk położę nie tylko na dwustronną współpracę, ale kooperację całej Czwórki Wyszehradzkiej plus region zachodniej Ukrainy. Oczekuję bowiem, że i to państwo niedługo także stanie się członkiem UE. Będą i konkrety w bilateralnej współpracy kulturalnej, handlowej, gospodarczej, ekologicznej, ale te muszą być wypracowywane wspólnie i na korzyść obu stron. Moim celem jest nadanie stonkom czesko-polskim takiego charakteru, aby granica przestała być zauważalna, a Śląsk czeski i polski zyskiwał na randze. (mro)

JAN RUSNOK

pod Czantorią gawędy o ziemi rodzinnej

3

Więść o bitwie partyzantów obiegła wówczas cały Śląsk i choć leśni ludzie nie mogli w niej zwyciężyć, podnosiła na duchu. Okrucieństwo hitlerowców, którzy ścigali poległych partyzantów ze stromego zbocza do ciężarówki za nogi, choć niektórzy w tym czasie jeszcze żyli, tylko pogłębiło nastroje antyhitlerowskie.

Dziś już nierzadko zapominają o tych tragicznych wydarzeniach. Młodzi znają je tylko z opowiadań. Jedynie wspólna partyzancka mogła na cmentarzu od pomnik Franciszka Świdra na przedmiejscu wzgórza przypominać, że to było naprawdę.

Niędzicy kopacze i węglarze musieli chodzić do huty na piechotę. Ci mieszkający najbliżej Wędrzyn mieli około 10 kilometrów drogi, pozostali więcej, nawet dwukrotnie. Musieli zapewne ciężko ztorzczyć na swój los. Wtedy właśnie powstało dosyć dzwonek przetrwisko, którym do dnia dzisiejszego raczą mieszkańców Nydku sąsiadów, zwłaszcza wędryniacy. Otóż nazywają nas „krupy” (grad). Nazwę tę, raczej niezbyt chlubną, nadal robotnikom nydeckim wędryniacy, kiedy oglądali swoje przyrodne uprawy i sady po przejściu przez ich wioskę chmury wydmogły, udających się do huty, względnie wracających z pracy. Pola i ogrody wędryńskich gazdów wyglądały po nydeczanach jakby ich „krupy zbiły”.

Przezwiśko „krupy” powstało chyba jeszcze przed uruchomieniem kopalni koksowo-boguminińskiej, choć mogło to być i później, jako że robotnicy niędzicy dłużej i oporniej przyzwyczajali się do korzystania z tej diabelskiej lokomocji. Nydek leży daleko od kolei. Do najbliższej stacji w Bystrzycy jest od granicy nydecko-bystrzyckiej 4 kilometry, a z pozostałych części wsi oczywiście o wiele dalej. Dopiero kiedy zaczęto kombinować dojeżdżać do Bystrzycy do dworca rowernem, a dalej do Trzyńca koleją, zaniechali niędzicy hitnicy pieszych wędrowek przez Wędrzynę.

Również z tymi dojazdami do pracy wiąże się wiele zabawnych historii. Nierzadko lubią sobie wyśmiać przetrwiska. Wynika to po części z potrzeby, ponieważ wiele rodzin noś to same nazwiska. Większość przetrwisk świadczy o dużym poczuciu humoru młodych ziomków. Na przykład jedna z liczących rodzin Pilchów posiada dziwny przrzedek „Jares”, który dziedziczy z pokolenia na pokolenie po swoim przodku jeszcze z czasów austriackich. Ten to właśnie Pilch zdźrzmiał się w kościele ewangelickim w Bystrzycy, a wyrwany ze snu przez kościelnego, podsuwającego mu na drugim drugu mieszek z brzęczącym bilonem na ofiarę, wykrzyknął wielkim głosem na całą świątynię: Jares! W ten sposób był bowiem przetrwiczony reagować na nagabywanie konduktora, kiedy dzrzmiał w poczuciu, jadąc do pracy albo z niej wracając. „Jares” oznaczało, że posiada bilet roczny, nabywany, względnie otrzymywany w hucie. W kościele wzbudziło to ogromną wesołość, utrudniającą do końca nabożeństwa, bo wyglądało na to, że Pilch z Nydku ma roczny abonament na ofiarę.

Również przetrwisko ogółu hitników w trzyńceńskich, „banforze”, powstało w tych samych czasach, przed stu laty, kiedy w hucie nie było kanton i robotnicy zabierali do banku duzo napojów, aby mieć w pracy czym gasić pragnienie przy piecach czy walcach.

Nie najlepszą stawkę przynosiła ongiś Nydkowi także granica. Istnienie od roku 1920 długiego szlaku granicznego, okrajającego Nydek od północy i wschodu, kojarzyło się bowiem w okresie międzywojennym przede wszystkim z przemocem. Zaliczając w kryzysowych latach trzydziestych wielu bezrobotnych uświadłowanym kontrolandą zapewnił sobie egzystencję. Przemysł, zwany potocznie szwercem, nie był bowiem w odczuciu społecznym niezłym źródłem, w odróżnieniu na przykład od złodziejstwa czy zebrań.

Owczesnych nydeckich przemysłowców można podzielić na trzy zasadnicze grupy. Najliczniejszą stanowił dytanci rekrutujący się dopiero z adeptów tego klanu, bezrobotni szukający jakiegokolwiek zajęcia i zarobku. Druga grupa natomiast to zawodowcy, potencjalni, zatrudniający własnych tragarzy, posiadający po obu stronach granicy własne punkty usługowe. Trzecią grupę tworzyli przemysłowcy okazjonalni, korzystający z wyjątkowo sprzyjających warunków do zarobienia sobie czegoś w ten sposób.

Ci pierwsi, młodzi ludzie szukający w przemycaniu drobnej ilości towarów - butów do Polski, wędlin do Czechosłowacji - przychodził i - jakiegoś zysku zarobku w tragicznej sytuacji bytowej, stawali się łatwym ofiarą celników i landarmów, których było w Nydku dużo. Po kolejnych wpadkach wracali jednak znów do „szwercu”, bo cóż miał robić. Nabierali doświadczenia i przestawali być dytamentami...

Przemysłowcy zawodowcy stanowili kaste ludzi interesu, z którymi nawet najbardziej doświadczeni celnicy, zwani finansami, przegrzywali wszelkie pojedynki. Ludzie owych potentatów przepędzali przy granicy z Polski kaste stada bydła lub, w odwrotnym kierunku, przenosili kaste towarów. Umieli najlepiej wykorzystywać wszystkie rozbieżności zachodzące między strażnikami po obu stronach granicy, korzystając często z pomocy stróżów granicy tego państwa, którego towar przemycali. W nadgranicznych gospodarstwach góralskich mieli po obu stronach kordonu punkty usługowo-informacyjne, zaś w głębi obu krajów posiadali agentów, organizujących im dostawę oraz odbiór towaru. Celnicy znali na ogół owych nydeckich rekinów przemysłowców, ale nigdy nie potrafili im niczego udowodnić. Najłatwiej było z nydeckich szwercarzy. Kondlerza zwana Kubanczykiem, prezentował celnikom, kiedy jędzali, żeby im pokazać maciorę od tych prosiak, które miał w chlewni, zawsze tego samego ogromnego knura. Specjalnie tresowany na te okoliczności odnyć rzucał się na celników, bo nie znośił munduru. Kubanczyk potem wyjątkowo rejerujący celnikom, że ona jest taka nerwowa, bo się boi o swe małaństwa...

Jeszcze bardziej nieuchwytmi od zawodowców byli przemysłowcy okazjonalni, przypadkowi. Byli to mieszkańcy domów, znajdujących się przy samej granicy, biegnącej w tym rejonie szczytami. Większość tych gazdów posiadała pola i pastwiska po drugiej stronie kordonu i było prawie niemożliwością upilnować, czy ktoś nie przewozi w furze siano jakiegoś towaru albo czy wśród wracającego z drugiej strony stada nie ma jakiegoś dodatkowego szuki, względnie czy którejś nie brakuje. Pamiętam, jak moi rodzice zakupili z powracającego kolo naszej chłapy z wczesnonośnionych wypasów na dolinach Słowiokowego kierzdu jagnię. Stowik mieszkał na Kiczercze przy samej granicy już po polskiej, wsielńskiej stronie. Tam miał także pola uprawne, ale rozległe pastwiska i lasy posiadał po stronie nydeckiej, czechosłowackiej. (cdn.)

WAKACYJNA OFERTA „GŁOSU LUDU”

Jaskinia króla Łokietka

ROZMOWA Z AGNIESZKĄ LEWICKĄ, GEOGRAFEM, ORGANIZATORKĄ RAJDÓW TURYSTYCZNYCH W POLSCE

powstały liczne, podziemne i powierzchniowe formy rzeźby zwane formami krasowymi. Wędrując po Wyżynie, możemy podziwiać je w postaci ostańców skalnych, które swymi kształtami przypominają maczugi, iglice, bramy, zwiastujące się ku północy pas o długości 160 km i średniej szerokości 20 km. Najistotniejszym elementem krajobrazu Wyżyny są obnażenia skalne wapiennych, które w czasie milionów lat podlegały procesom krasowym, za przyczyną których

Swą nazwę zawdzięcza królowi Władysławowi Łokietkowi, który w 1300 r. znalazł w niej schronienie i jak źródła historyczne mówią, „w tajni lasów i miejscach niedostępnych straszone wiodł życie”.

W jaskini Łokietka reprezentantem tej grupy jest pajak (Porphoma marovicum), który występuje tu wyjątkowo licznie - około 10 osobników na 1m². Innym przedstawicielem fauny jaskiniowej jest osobnik z grupy trogloduków, jedyny ssak w tej grupie - nietoperz. Jaskinie stanowią dla niego doskonałą kryjówkę, a stała temperatura wnętrza stwarza korzystne warunki dla schronienia w okresie zimowym.

Wiemy już, jak wygląda Jaskinia Łokietka, kto ją zamieszkuje. Czy jeszcze coś powinniśmy wiedzieć, zanim wybieremy się do jej komnat?

Musimy pamiętać, iż w jaskiniach panuje specyficzny mikroklimat. Temperatura powietrza jest zmienna, waha się od +6 do +8 st. C. Wilgotność zaś jest bardzo wysoka i w głębszych partiach wynosi nawet 100%. Pamiętajmy, że korytarze są ciasne i niskie. Pokonanie ich może stwarzać niewielkie trudności. Niemniej jednak cała wyprawa odbywa się pod okiem przewodnika. Możemy więc czuć się bezpiecznie.

W zależności od położenia miejsca wypływu, urzeźbienia scienia, ilości wody i stanu jej nasycenia powstają rozmaite formy nacieków - stalaktyty, polewy, żebra, pola ryżowe, stalagmity, kolumny naciekowe, draperie, zasłony itp.).

W jaskiniach Wyżyny Krukowsko-Czesochowskiej znajdują się w sąsiedztwie trzech aglomeracji miejscowo-przemysłowych: krukowskiej, katowickiej i czesochowskiej - czy ta bliskość miast ma jakiś wpływ na stan jaskiń?

Obecnie jaskinie korzystają z ochrony, najczęściej dzięki uznaniu ich wraz z otaczającym terenem za rezerwat przyrody lub poprzez objęcie ochroną jako pomniki przyrody.

Na Wyżynie są obecnie trzy jaskinie przystosowane do masowego ruchu turystycznego. Jedną z nich jest Jaskinia Łokietka - znajduje się ona w Ojcowie, w Dolinie Świątowskiej na terenie Ojcowskiego Parku Narodowego, w szczytowej części Góry Chełmowej. Jest to jedna z najpopularniejszych jaskiń w Polsce. Jej długość wynosi 270 m.

Skład nazwa jaskiń?

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

Ważną rolę w życiu jaskiniowców odgrywa światło. W jaskiniach panuje ciemność, a światło jest dla nich niezwykle cenne.

▲ Na przebiegu przedstawiono formy naciekowe spotykane w jaskiniach Wyżyny Krukowsko-Wieluńskiej: 1 - stalaktyty rurkowe (makarony), 2 - stalaktyty, 3 - stalaktyty sferoidalne, 4 - draperie i zasłony, 5 - polewy, 6 - tebra, 7 - pola ryżowe, 8 - nacieki webiste, 9 - masy naciekowe, 10 - stalagmity, 11 - kolumny naciekowe, 12 - pizolity (perły jaskiniowe), 13 - nacieki grzybkowe, 14 - heliktity, 15 - nacieki piaszczyste, 16 - nacieki lodowe.

Twórczość malarska pełna poezji

▲ Plastikanka Jitka Głęboką na tle swych obrazów w sali wystaw im. Josefa Mañesa w Miejskim Domu Kultury w Karwim. Nowym Mieście. Fot. EDMUND KLJONKA

Wiera nie jest sprawą rozumu, jest kwestią woli.
Tertulian

JEMIOŁA

DODATEK LITERACKO-ARTYSTYCZNY NR 70

Redakcja: Kazimierz Kaszper • Materiały prosimy przysyłać pod adresem „Głosu Ludu” lub pocztą elektroniczną: k.kaszper@iscall.cz

PIEKŁO ARTYSTY

Do 27 kwietnia w warszawskiej Zachęcie czynna jest wielka wystawa renowacyjna Jerzego Nowosielskiego. Jednym z najwybitniejszych malarzy polskich drugiej połowy XX wieku. Zamieszkały w Krakowie artysta nie uczestniczył jednak w jej przygotowaniu, nie przybył też na uroczysty wernisaż. Jest człowiekiem duchowo nieobecny, przykrym do łóżka. „W jego codziennej egzystencji” trafia się tylko jedna jasna chwila - pisze Marcel Andino Velez. - To moment, kiedy Jaroszewski sadza malarza na jego pięciogłowym fotelu, przykrywa mu nogi płótnem, a na stoliku obok stawia szklankę. Do szklanki powolutku nalewa piwo. To z piwa pan Jerzy czudnie dziś kalorie i witaminy. Trudno go namówić, by zjadł pożywną zupę i gotowanego kurczaka. Lekarze uznali, że organizm malarza nie wytrzymał rozszania z alkoholem”.

Pod spódnicę

To były chwile Jacka Swory (popularny reporter radiowy - przyp. red.) w kawiarni Warszawianki. Ja tam przyszedłem koło dziewiętej wieczorem. Siadłem obok Jaroszewskiej (Zofia Jaroszewska, znana krakowska aktorka teatralna - przyp. red.) bardzo ładnie ubrana. Jaroszewska miała tak wielką, szeroką spódnicę białą, taką była moda. Więc Jaroszewski mówi do mnie: „Siadaj sobie tam, bracie, pod spódnicę, będziesz miał to samo, ja ci będę tam podawała wodkę”. Więc sobie siadłem. Było mi bardzo ciepło, bardzo dobrze. Jaroszewska od czasu do czasu podnosiła tę spódnicę i podawała mi kielicha. Cudownie.

Sztuka malarstwa

Kim jest malarz? To jest taka biedna istota, która musi ze swojego wnętrza wyprowadzić pewne bity i spowodować, że one naprawdę zainicjują. Dlatego malarz nie powinien przemyśleć się do żadnych wartości społecznych, filozoficznych, teologicznych, które już istnieją. Musi wierzyć we własną wyjątkowość, w przynależność własnej egzystencji. Malarstwo nie jest robotem sztuki. Nie jest robotem czegoś, co byłoby pozostawione nam. Czegoś do oglądania. Malarstwo dla malarza jest po prostu sposobem życia.

Swintuśnienie obok głębokich refleksji nad sztuką - oto treść tych

JULIUSZ WĄTROBA

Jutro

Język obława ślini się słowami
Karika polityka rozbiegane myśli
Poeta grzebie w mózgu jak w śmietniku
a nut się trafi klejnot albo pieniądź

Uak co nocą ta przedziwna wieża:
obłok
papier
poeta zgorkniały
ślęczył wiarę co przenosił góry
liczył namiętnie że wreszcie się zrodzi
poemat gojący Nobla i zaszczytów
kóry wyniesie pod niebo zwątpienie
i zmieni życie nędzarza na pałac

Leż dźbiał jeszcze głód dzwonił garkami
chłód chudym ciałem potrzasa bezwładnie

OTA PAVEL

Bieg przez Pragę

Nie wiem, dlaczego tacie przyszło do głowy, że pobiegniemy przez plac Wacława, tam pod wydawnictwem „Melanchrich” kwatrowa mieli narodowi socjaliści, w których imieniu bieglem, kulejąc, dopiero na górę, przyjacielu!”, gdzie było wspaniałe auto Johnego, jego mundur, prawdziwy amerykański kolt, pięćciulatka, ale to tacie nie zrobił. Uwielebiał tego Baera, a nie pana Einsteina. Wychylił się z samochodu i rozkazał mi: - Biegnij! Kule!

Moi bracia i ten chłopak od gum do żucia już znali. Whieblem powoli przed „Melanchrich”. To cie-

ploutęj Nowosielskiego seksualnie!”

rozmoż. Nowosielski, zanim złożyła go choroba, nie był jednak birbantem. Wręcz przeciwnie, znał wartość i wymogi życia, wiedział, jakich obowiązków wymaga od niego sztuka. Mówił jego przyjaciele: „Nie pil po to, by brylować i cieszyć się życiem. Pil, by zgłuszyć świadomość, że życie może tak boleć. Urzucał w siebie alkohol na mniej więcej wyrównanym poziomie. Ze swojej strony alkochoł zaś rewanżował się utrzymywaniem malarzy w jakiejś takiej równowadze pomiędzy światłem a duchem, a rzeczywistością”. Zaś Andrzej Starmach, marszałek i przyjaciel malarza dodaje: „Nad tym człowiekiem

czuwa Opatrzność. On musi na niego złożyć jakieś nadprzyrodzone siły duchowe i fizyczne. Człowiek całej życie niszczący swoje zdrowie pozostawia po sobie gigantyczną spuściznę. Tysiące obrazów, szkiców, pliczomii. Ta siła, ten już tylko fizyczny, czuwał, pozwalał mi nadal żyć”.

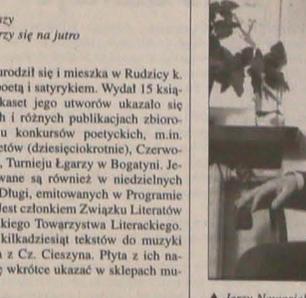
Jerzy Nowosielski od dziesięcioleci należał do polskiego pantonu - pisze Marcel Andino Velez. - Dziś jest w tym pantonie jednym z najświetniejszych starców. Nawet w tych polskich domach, gdzie nie rozmawia się o sztuce, albumy z reprodukcjami Nowosielskiego zajmują po-

▲ Jerzy Nowosielski: Tajemnica narzeczonych (1962), tempera na płótnie. ▲ Jerzy Nowosielski: Zwastowanie (policzonym z kielichem w Wesołej, k. Warszawy)

czuwa Opatrzność. On musi na niego złożyć jakieś nadprzyrodzone siły duchowe i fizyczne. Człowiek całej życie niszczący swoje zdrowie pozostawia po sobie gigantyczną spuściznę. Tysiące obrazów, szkiców, pliczomii. Ta siła, ten już tylko fizyczny, czuwał, pozwalał mi nadal żyć”.

Jerzy Nowosielski od dziesięcioleci należał do polskiego pantonu - pisze Marcel Andino Velez. - Dziś jest w tym pantonie jednym z najświetniejszych starców. Nawet w tych polskich domach, gdzie nie rozmawia się o sztuce, albumy z reprodukcjami Nowosielskiego zajmują po-

▲ Jerzy Nowosielski w swoim mieszkaniu. Lata 70.

Opinie

Strofa alcejska

Niekiedy bywa tak, że ważne tomy wielkich światowych poetów odgrywają pewną rolę i wpływają na bieg poezji literackiej. Równoległa, a intensywna lektura miewa równoległy i intensywny wpływ na bieżące pisanie współczesnych autorów. Pomyśl, że powstało koło 1800 r. wiersze Hölderlina wpłyną na współczesną poezję polską, może jest fantastyczny. Ale jest piękny. Jest tak piękny, że aż realny. Strofa alcejska! - chłopy!

(Jerzy Pilch w „Polityce”)

czuwa Opatrzność. On musi na niego złożyć jakieś nadprzyrodzone siły duchowe i fizyczne. Człowiek całej życie niszczący swoje zdrowie pozostawia po sobie gigantyczną spuściznę. Tysiące obrazów, szkiców, pliczomii. Ta siła, ten już tylko fizyczny, czuwał, pozwalał mi nadal żyć”.

Jerzy Nowosielski od dziesięcioleci należał do polskiego pantonu - pisze Marcel Andino Velez. - Dziś jest w tym pantonie jednym z najświetniejszych starców. Nawet w tych polskich domach, gdzie nie rozmawia się o sztuce, albumy z reprodukcjami Nowosielskiego zajmują po-

▲ Jerzy Nowosielski w swoim mieszkaniu. Lata 70.

(3)

był mógł stać w samym środku matcezi Pragi, jak mnie Pan Bóg stworzył. Z nosa i twarzy ciekła mi krew, spływała po pierze i udach. Nagle pojawił się dziup Johnego. Kiedy Johny zobaczył mnie okrwawionego, zatrzymał samochód, wyjął kolt i w zupełnej ciszy zbliżył się w moim kierunku. Nie zaczął strzelać. Schował pistolet, wziął mnie na ręce i zaniósł do dżipa, krew wsiąkała w jego piękny mundur. Tatu siedział na drugim siedzeniu, zaciskał pięści i kpił ze złości. Później Johny ruszył przez Pragę, jak wariat. Wniósł mnie na rękach do mieszkania. Kiedy marmusia mnie zobaczyła, chciała się najpierw rzucić na tatusia, który wpadł na ten święty pomysł. Tato uciekał po schodach, krzycząc, że biegnie po doktora. Doktor Paskacz miał wielkie okulary i mnóstwo opatrunków. Umył mnie, zalepił jak podziurawioną oponę i zabandażował. (Ldn.)

Thum. Urszula Lisowska

